

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 106. Vultis ergo dimittam vobis Regem Iudæorum? v. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Delatores puniri non iussit? Grandis quaestio. Sed tamen talis ad quam dari possit sana responsio. Summa est omnium quod Pilatus arbitrij sui libertate sit abusus, gratiam datam à Deo neglexit, hominum metum timori Dei præhabuit, conscientiam suam & iustitiam offendere maluit quam hominum farentium gratiam.

O Pusillanimitatem detestandam in Iudice, qui nullam inveniens in Christo causam, non tamen iuxta leges liberat eum! O bone Iesu, da veram in iustitia & æquitate constantiam, ne odio, affectu vel timore contra tuam voluntatem agamus vel à iustitia declinemus, nam cum tuam innocentiam in omnibus intueor & confidero, meam vero iniquitatem contemplor quod non sit sanitas in carne mea, à facie peccatorum meorum, ipsa sum sordities, tu vero ipsa innocentia, pudore suffundor, nec audeo apparere in conspectu tuo.

§. 105. *Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam in Pascha. v. 39.*

Novum inventum Pilati ad liberandum Dominum de manu inimicorum fuit illud, quod ipsum tempus suggererat, nempe Paschale: quod unum ex victis seu reis dimitti moris erat, sed quem ipsi Iudæi rogarent. Hinc nova difficultas orta est an Iudæi essent Christum rogaturi. Et apparebat quod non, quia eum tanto furore tradiderant. Quid faciet ergo Pilatus? volens dimittere Christum & sciens eum odio haberi gratis, undique difficultas elucet, secundum iustitiæ directæ dictamen Pilatus Christum dimittere non audeat, favorem habens ad Iudæos, & si eum morti tradi optent consentire non audeat metu conscientiæ. Pessimum ergo hominem egerit & eum Domino composuit, ut indubie Christum peterent donari sibi, & non pessimum. Quis non hoc consilium probavisset? infelix tamen eventus docuit fuisse pessimum.

Domine agnosco quod etsi politici multa speculentur pulchra in speciem, ea tamen valde fallant & quidem sæpe. Idcirco damno omnia consilia, quæ tuo spiritu, ô Deus, non sunt subnixæ quia in manibus tuis sunt hominum sortes, & voluntates nemo nisi Deus penetrat.

§. 106. *Vultis ergo dimittam vobis Regem Iudæorum? v. 40.*

Priusquam Pilatus Dominum cum pessimo latrone componeret, absolute & solitatie dimittendum obrulit Iudæis. Sed in hoc imprudenter processit, quia si illum liberari voluissent, non tam crudeliter eum Præfidi tradidissent, uti dictum est.

Vere nisi homo absolute & exacte iustitiam amet, & directe eam sequatur, certe per ambages & diverticula teneti vix poterit uti hic in Pilato apparet, qui voluit innocentem traditum à ludæis absolvere & tamen iniustos traditores ludæos non offendere. Hinc imprudens illud verbum *Vultis* melius dixisset: *Velitis, oro.* nam nolle illos, ut dimittatur innocens Christus, patet ex iniusta accusatione & antegressa contra eum machinatione rogare autem an quis velit, quod scit eum nolle, videtur mihi nihil esse aliud quam irritare. Tu Deus omnium corda scrutans tua sapientia nos à talibus modis agendi præserva.

§. 107. *Clamaverunt rursus omnes dicentes, v. 40.*

Clamaverant iam semel contra Christum, cum is absolute proponebatur à Pilato. Hoc tacite indicat S. Ioannes in vocula rursus. Postquam ergo non iam solitarie Dominum proposuit, sed iunctum pessimo homini, quis non putasset potius Christum tam beneficum, quam adeo nequam liberatum iri & liberatus tamen non est sanctus, sed impius, quia ludæi non postulabant duce ratione, sed suadente passione, quæ claustrat oculum rationi eorum.

Ecce quo vergat invidia, odiumque Pontificum & Seniorum! suadent & persuadent verbis, donis, promissis, ut populus in electione illis per Præsidem concessa, non petat dimitti letum, sed crucifigi.

§. 108. *Non hunc sed Barabbam. v. 40.*

O ludæorum amentiam! ô furiam phreneticorum! quod argumentis vincere non poterant, clamore extorquere intendunt, & dicunt, Præsidi noli dimittere letum, sed Barabbam; qui teter, horridus, cicatricibus facinorum turpis, minas cædesque spirabat, vultu ac facie referens Archilatonem: Christus Dominus sudore, sputis, alapis deformatus, ac decolor, vestitu modesto adhuc tamen formosus, pulcher, placidus, amabilis, tanta vis boni in ipso aspectu inerat, ut talia ac tanta inquinamenta formam non extinguerent, ut electurus vix posset hæsitare, tamen hic palam Christum laetoni posthabent. Heu infelicissimos ludæos, qui præ Christo impurissimum hominem, nequissimum eligere latronem Barabbam, maximosque insuper clamores super Dominum innocentissimum concitate haud verentur. Quid non facit cæca & perversa hominum malicia!

O Christiani quantum opere metuendum est nobis ne nostra quoque malicia frequenter Barabbam Christo præponamus! quotiescunque vider